

**Νὰ κ' ἄλλο κρυπτογραφικὸ
γὰ γεγονόσ πολυτικὸ .**

Δύο σ' τὸ δεκατέσσερα καθένας ἄς προσέσῃ,
ἦγουν ὁ Πῶπ τῶν Ἀθηνῶν
λόγον ἐξέφερε δευτὸν
γὰ Τουρκαλάδων Μπέηδων κ' Ἐθνικοφρόνων φέσι.

Πενήντα δύο κ' ἔνδεκα, πρόσθεσε κ' ἄλλα τρία,
ἔγινε μέσα σ' τὴ Βουλῇ μεγάλη φασαρία,
κ' ὅς Μπέηδες ἐπήγαν με δύνατὸ μεράκι
κ' ἔκάνανε παράπονα πικρά σ' τὸν Δημητράκη.

Ἀπὸ τὰ χίλια δώδεκα καθέως ἄς φαιρέσῃ,
τῶάνουμ, αὐτὰ δὲν λέγονται γὰ τὸ δικό σας φέσι...
τρία πουλάκια κάθονται καὶ δύο παραπάνω,
εὐτὰ γὰ μ' ἐμένα λέγονται, ποῦ τὸν τσοπάνη κάνω.

Ὅγδόντα κ' ἑκατὸ κ' ἑνιά,
πότε θ' ἀδειάσουν τὴν γωνιά,
καὶ πότ' ἐκείνοι, ποῦ μες τρωῖν,
σ' τὸν Δημητράκη τῶν Πατρῶν
θὰ ποῦνε πάλι: μπουγιουροῦμ
σ' τὴν ἐξουσία τὴν γιανθροῦμ;

Δύο χιλιάδες κ' ἑκατὸ καὶ τρεῖς χιλιάδες κ' ἔξη,
γὰ μ' ἐμὰς τοὺς Ἐθνικοφρόνας ἀμάν, Χριστέ, κ' ἄς φέξῃ.

Τότε σ' τὸ μάτι τῶν θὰ μ' πῆ
τὸ φέσι, τὸ σαρίκι,
θὰ τρώμε καὶ μουχαλεμπὶ
μὲ τόσο μπειλίκι,
καμπάκι, σαπουὶ χαλδὰ,
ταοῦ κιοῦσὸ καὶ μπακλαβὰ.

Ἔνα κ' ἑνενηντα τρία,
τότε πὰ γὰ τὴν φατρία
καὶ μπαξίσι καὶ πεσκέσια.

Δεκαπέντε καὶ μισό,
τότε πάθος περισσό
γὰ τῶν Μπέηδων τὰ φέσινα.

Χίλια δέκα καὶ τριάντα,
θὰ σὰς φτεῖάνω λουκουμάδες,
χίλια δέκα καὶ σαράντα,
μὰ καὶ γιαντζή ντολιμάδες.

Δυὸ χιλιάδες μιλιούνια,
θὰ τοὺς μ' ποῦμε σ' τὰ ρουθούνια,
θὰ τοὺς δώσωμε παπάρια.

Ἐνενηντα καὶ δεκάξη,
καὶ καθένας θὰ φωνάξῃ:
τῆσα τουρὰ τὴν φεσάρα,

Δυὸ δεκατομύρια,
τότε συγχαρητήρια
σ' τὸ φέσι, σ' τὸ σαρίκι.

Τότε θὰ δρᾷ καλλίφωνος
κ' ὁ Πέρδερος τῆς Μεζζονος
μὲ τόσο νταλίκι.

Τρεῖς εἴκοσι πλὴν ἑκατὸ
καὶ τῆς χιλιάδας τὰ μισά,
τότε θὰ κάνω δύνατὸ
κάθ' ἔθνικοφρονα φεσά.

Τρεῖς ἔνδεκα, τρεῖς δώδεκα, τρεῖς δεκαπέντε κ' ἄσος,
τότε καὶ σεις θὰ κόψετε, τότε καὶ σεις θὰ ράψετε,
τό τε με φέσινα Μπέηδων πυκνὸν θὰ γίνῃ δάσος,
τότε πολλοὺς ἀρχμάκηδες σ' τὴν φτέρνα σας θὰ γράψετε.

Ἄμην ἀμὴν καὶ κόντρ' ἀμὴν,
κ' ἡ Μεζζων ὀλη πρὸς τιμὴν
φεσάρα θὰ φορέσῃ.

Τότε γὰ τὸ χατήρι σας
κ' ὁ Μεζζων ὁ Βεζζόρης σας
πρῶτος θὰ βάλῃ φέσι.

Ἄλλα δὲν ἔχω, Περικλῆ, τέρας τῆς ἀνθρωπότητος,
εἶναι τρώντι μυστικὰ μεγάλῃς σπουδαιότητος.

Κ' αὐτὰ τὰ κρυπτογραφικὰ σαφῶς ἐξηγημένα
ἐστάλησαν ἐπ' ἀμοιβῇ κρυφῶς ἀπὸ μ' ἐνά
σ' τῆς Πόλις τὸ Ντιδάνι,
ποῦν Ἐθνικοφρον πανῶ.

Κ' ἂν ὄῃς κ' ἐμένα νὰ γυρῶ
μ' ὄτομομπὶλ καὶ λοῦσα,
κ' ὄλο μὲ γλέντινα νὰ περῶ
μουντζῶνωντας τὴν Μοῦσα.

Κ' ἂν ὄῃς κ' ἐμὲ τὸν φουκαρᾶ
μέσα σ' τὴν σπᾶνιν τοῦ παρα
πῶς ἔκανα κασσάρα.

Νὰ ἔρρης, καθῦκαλο στραβό,
πῶς κάθε Σάββατο τραβῶ
μία πεντακισάρα.

Π. — Μοῦ φαίνεται, βρὲ Φασουλῆ, κατάσκοπος σοφῆς,
ποῦ τέτοια κρυπτογραφικὰ μὰς ἐξηγεῖς σαφῶς.
Τώρα κ' ἔγωφ' κατάλαβα... πέντε σὺν δυὸ κ' ἑλὴν ἔξη...
τὸ χέρι μου σηκώνεται καλαῖς νὰ σοῦ τῆς βρέξῃ.